

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

02 noiembrie 2022 mun. Chișinău
Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Toma Nadejda,
Judecători – Boico Victor, Diaconu Iurie,

examinând fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Căpățină Ion în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 aprilie 2022, în cauza penală în privința lui,

Rotaru Vasile

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 16.11.2020 – 28.12.2021;

Instanța de apel: 23.02.2022 – 06.04.2022;

Instanța de recurs: 13.07.2022 – 02.11.2022.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 28 decembrie 2021, Rotaru Vasile a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 192 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 (un) an, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că Rotaru Vasile, la data de 03.01.2020, aproximativ la ora 12:30, în incinta magazinului "Madlen", situat pe str. Chișinăului 6A din mun. Hîncești, acționând intenționat, în scopul sustragerii bunurilor altei persoane, pe ascuns a sustras din buzunarul hainei cet. Grușețchii Tatiana, telefonul mobil de model "Samsung Galaxy A50", astfel cauzându-i părții vătămate o pagubă materială considerabilă în sumă totală de 5 949 lei.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Rotaru Vasile a comis infracțiunea prevăzută de art. 192 alin. (1) Cod penal, după indicii

calificativi: "Pungășia, adică acțiunea în scopul sustragerii bunurilor altei persoane din buzunare, genți sau din alte obiecte prezente la persoană".

3. Nefiind de acord cu sentința în cauză, avocatul Lupașcu Larisa, acționând în interesele inculpatului Rotaru Vasile, în termeni legali, a atacat-o cu apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri prin care Rotaru Vasile să fie achitat, din motivul lipsei faptei.

3.1. În susținerea apelului, avocatul a invocat următoarele argumente:

- în cadrul urmăririi penale, Rotaru Vasile fiind audiat în calitate de bănuț și învinuit, vina nu a recunoscut-o;

- judecarea cauzei în instanța de fond s-a petrecut în lipsa inculpatului, ultimul fiind anunțat în căutare;

- din motivul nerecunoașterii vinovăției în cadrul urmăririi penale, cât și în lipsa probelor concludente, Rotaru Vasile urmează a fi achitat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 aprilie 2022, a fost respins apelul avocatului Lupașcu Larisa, în interesele inculpatului Rotaru Vasile, declarat împotriva sentinței Judecătorei Hîncești, sediul Central din 28 decembrie 2021, fiind menținută sentința fără modificări.

4.1. Instanța de apel, pentru a decide în sensul dat, a constatat cu certitudine comiterea infracțiunii imputate lui Rotaru Vasile, și că acțiunile inculpatului au fost corect calificate de către prima instanță prin prisma art. 192 alin. (1) Cod penal, după indicii calificativi: „Pungășia, adică acțiunea în scopul sustragerii bunurilor altei persoane din buzunare, genți sau din alte obiecte prezente la persoană”.

S-a relevat că declarațiile inculpatului Rotaru Vasile, date în calitate de bănuț și ulterior învinuit privind nevinovăția sa în comiterea faptei penale incriminate, prevăzute la art. 192 alin. (1) Codul penal, sunt declarații ce nu corespund adevărului, depuse în încercarea de a se eschiva de la urmărirea penală, și se combat prin totalitatea de probe pertinente, concludente, utile și veridice analizate în ședința de judecată și anume prin declarațiile părții vătămate, prin probele scrise cercetate în ședința de judecată. Aceste probe coroborează între ele și atestă incontestabil vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate.

Fapta comisă de către inculpatul Rotaru Vasile s-a materializat în acțiunea de sustragerea pe ascuns din buzunarul hainei părții vătămate Grușețchii Tatiana, a telefonul mobil de model "Samsung Galaxy A50", astfel cauzându-i părții vătămate o pagubă materială considerabilă în sumă totală de 5 949 lei.

Față de lucrul judecat de primă instanță, instanța de apel a constatat o

motivare amplă și temeinică a sentinței pronunțate cu privire la procesul de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu fapta incriminată prin rechizitoriu inculpatului, astfel fiind în corespundere cu exigențele articolului 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

La individualizarea, stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului, instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului.

Instanța de apel a relatat că instanța de fond, la stabilirea categoriei și termenului de pedeapsă a ținut cont de gravitatea infracțiunii comise, care se atribuie la categoria celor ușoare, de motivul acesteia, de personalitatea inculpatului Rotaru Vasile, mai mult ca atât, potrivit conținutului caracteristicii eliberate de Primăria com. Pașcani, r. Hîncești ultimul se caracterizează negativ (f.d. 96), anterior a fost condamnat (revendicare nr. 246 f.d. 93-100), fapt ce denotă că inculpatul nu a făcut careva concluzii pentru sine, continuând comportamentul antisocial prin săvârșirea de noi infracțiuni, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia, nu a restituit prejudiciul cauzat părții vătămate, la evidența medicului narcolog/psihiatru nu se află. Totodată, în conformitate cu prevederile art. 76 Cod penal, instanța nu a reținut circumstanțe atenuante, inclusiv în conformitate cu prevederile art. 77 Cod penal, circumstanță agravantă a fost stabilită, că anterior inculpatul a fost condamnat pentru infracțiuni similare, fapt confirmat prin informația eliberată de către IGP IP Hîncești, privind trecutul infracțional al inculpatului Rotaru Vasile și prin sentința Judecătorei Hîncești nr. 1-335 din 03.06.2014.

Respectiv, Colegiul a atestat că, pedeapsa numită inculpatului este una echitabilă, fiind numită cu respectarea strictă a prevederilor legislației în vigoare și careva temei de a interveni în sentință, inclusiv, din oficiu lipsește.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Căpățînă Ion în numele inculpatului, care invocând incidența pct. 6) a dispozițiilor art. 427 Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 aprilie 2022, în privința inculpatului Rotaru Vasile, învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 192 alin. (1) Cod penal, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

5.1. În motivarea recursului ordinar a invocat următoarele argumente:

- la urmărirea penală inculpatul vina nu a recunoscut-o și a pledat nevinovat, în instanța de fond nu a fost prezent fiind anunțat în căutare, cauza fiind examinată în lipsa lui;
- instanța de judecată nu a apreciat obiectiv declarațiile date de inculpat, bazându-și soluția doar pe cele invocate de partea vătămată;
- sunt prezente dubii privind săvârșirea infracțiunii de către Rotaru Vasile, încadrarea și calificarea corectă a pretinsei infracțiuni;
- invocă că organul de urmărire penală nu a examinat fapta sub aspectul calificării ei potrivit art. 186 Cod penal;
- executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

6. În temeiul art. 431 alin. (1), pct. 1¹ Cod de procedură penală, procurorul, a prezentat referință pe marginea recursului declarat, pledând pentru inadmisibilitatea recursului ordinar ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente:

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu în baza materialelor din dosar.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, un complet format din 3 judecători, prin decizie motivată, va decide în unanimitate asupra inadmisibilității recursului înaintat în cazul în care se constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală stipulează că instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Iar, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi de drept procesual sau formal și de drept material sau substanțial. Astfel, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și/sau material.

Prin urmare, recursul este declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat, atunci când titularul acestuia invocă temeuri care în mod evident nu sunt subsecvente circumstanțelor cauzei sau când argumentele formulate de recurent nu au un fundament juridic.

Din recursul ordinar declarat, se constată că acesta este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, avocatul în drept invocând incidența cazului de casare, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, atunci când *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței*, deși, potrivit textului recursului, critică hotărârile instanțelor de judecată sub aspectul aprecierii eronate a probelor și nemotivarea semnelor calificative ale infracțiunii imputate inculpatului Rotaru Vasile.

Astfel, temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că „*hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază*”, Colegiul penal în urma cercetării materialelor cauzei constată că acesta nu și-a găsit confirmarea, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și prin hotărârea adoptată și-a întemeiat soluția de menținere a sentinței primei instanțe fără modificări, concluzia la care a ajuns instanța de apel în urma verificării probelor apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală și a circumstanțelor cauzei, conformându-se cerințelor art. 414 Cod de procedură penală, a emis o decizie care cuprinde motivele pe care își întemeiază soluția, și în partea contestată de recurent în prezentul recurs, din care considerente instanța de recurs nu identifică motive justificative de a interveni în respectiva decizie.

Verificând materialele dosarului în raport cu motivul precum că, *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel*, Colegiul penal conchide că la judecarea apelului instanța a examinat prezenta cauză penală în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) și 101 Cod de procedură penală, a ținut cont de motivele expuse de apelanți expunându-se detaliat asupra criticilor inovate, astfel ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului, termenul și modalitatea de executare a pedepsei aplicate.

Totodată, Colegiul penal reține că apărarea critică modalitatea de apreciere a probelor de către instanțele de fond, însă, cu referire la faptul dacă chestiunea de apreciere a probelor poate fi invocată la această etapă a procedurilor, instanța de recurs reiterează, că motivele de reapreciere a probelor, nu constituie temei de casare prevăzut la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală. Instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a instanțelor respective.

Tot la acest capitol, Colegiul penal reieșind din criticile invocate în recurs sub aspectul nominalizat, reține că acestea se referă în mare parte aspectului de neimplicare a inculpatului Rotaru Vasile în săvârșirea infracțiunii, netemeinicia acuzațiilor de sustragere a bunurilor altei persoane din buzunar, de către ultimul și că acuzațiile aduse sunt întemeiate doar pe presupuneri.

Analizând circumstanțele și materialele cauzei, în raport cu argumentele expuse de apărător, Colegiul consideră că criticile ultimului sânt nefondate, deoarece instanța de apel justificat a ajuns la concluzia de menținere a sentinței fără modificări. Instanța de apel sesizată în modul stabilit de lege a analizat suplimentar materialul probator, apreciind drept juste constatările primei instanțe, reconfirmând, în temeiul prevederilor legale și a probelor analizate și cercetate suplimentar în ședința de judecată, starea de fapt expusă în actul de sesizare a instanței, în drept încadrând faptele inculpatului Rotaru Vasile după elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 192 alin. (1) Cod penal, potrivit indicilor calificativi: pungășia, adică acțiunea în scopul sustragerii bunurilor altei persoane din buzunare, genți sau din alte obiecte prezente la persoană.

Colegiul penal, atestă că instanța de apel judecând apelul declarat, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate în prezenta cauză, verificându-le sub aspectul pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, atât pe cele obținute în cadrul urmăririi penale cât și în cadrul cercetării în prima instanță, atât ale acuzării cât și ale apărării, stabilind aspectele de fapt și de drept, ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului Rotaru Vasile de săvârșirea infracțiunii imputate.

Reieșind din partea motivată a deciziei atacate, Colegiul statuează că, instanța de apel în urma verificării cumulului de probe a concluzionat despre existența în acțiunile inculpatului Rotaru Vasile a elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 192 alin. (1) Cod penal.

În opinia Colegiului penal, în speța deferită judecării, instanța de apel a avut suficiente temeiuri de a constata că inculpatul a săvârșit faptele imputate, iar acțiunile lui erau deliberate, conștientizate, urmărind scopul sustragerii pe ascuns din buzunarul hainei părții vătămate Grușețchii Tatiana, a telefonului mobil de model "Samsung Galaxy A50", astfel cauzându-i părții vătămate o pagubă materială considerabilă în sumă totală de 5 949 lei, învederând cumulul de probe administrate și analizate în hotărârea adoptată, din care motiv instanța de recurs nu se va îndepărta de la aceste concluzii, ținând cont de jurisprudența CțEDO, potrivit căreia în situația în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, o curte de casație poate în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției instanței inferioare (*hotărâri CEDO Garcia Ruis contra Spaniei, Heile contra Finlandei*).

În această ordine de idei, instanța de recurs menționează că instanța de apel a considerat vinovăția inculpatului Rotaru Vasile ca fiind dovedită prin mijloacele de probe administrate la examinarea cauzei, consemnate în procesul-verbal al ședinței de judecată.

În viziunea recurentului, instanța de apel nu a dat aprecierea cuvenită probelor administrate la judecarea cazului, însă autorul recursului nu indică concret care ar fi eroarea admisă de către instanță la elucidarea probelor, în ce constă aplicarea eronată a normelor materiale, procedurale cât și internaționale, în ce constă divergența declarațiilor părților, prin ce se manifestă expunerea denaturată a faptelor constatate de către instanțele de judecată.

În sensul criticilor aduse, se impune precizarea că aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de muncă depus de către organele de urmărire penală, instanțele judecătorești, cât și de părțile în proces, se concentrează pe soluția ce va fi dată în urma acestei activități. Aprecierea probelor după intima convingere a judecătorului trebuie să se bazeze pe prevederile legale, iar convingerea intimă se întemeiază pe examinarea tuturor probelor în ansamblu, sub toate aspectele, complet și obiectiv. Legea stabilește că probele admisibile sunt apreciate după relevanța, concludența, veridicitatea și utilitatea acestora și toate probele în ansamblu lor sunt apreciate din punct de vedere al coroborării acestora.

Instanța de recurs ordinar reiterează că la etapa judecării recursului nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă apreciere materialului

probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele ierarhic inferioare, aceasta fiind atributul exclusiv al instanțelor de fond.

Ținând cont de cele expuse mai sus se constată, că în cauză există o concordanță deplină între probele administrate și situația de fapt stabilită de instanța de apel în privința inculpatului Rotaru Vasile, nefiind identificată de instanța de recurs vreo eroare gravă de fapt, ce ar putea servi drept temei de casare a hotărârii judecătorești atacate, iar motivele esențiale expuse, au primit aprecierea instanței de apel în contextul prevederilor art. 8, art. 6 CEDO, astfel invocările privind faptul că decizia nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, sunt neîntemeiate.

Implicit, analizând argumentele recursului declarat în coraport cu partea descriptivă a decizie instanței de apel, Colegiul penal constată că avocatul reiterează aceleași argumente invocate în apel, asupra cărora instanța de apel s-a expus în mod clar și concis. Motivele invocate au constituit deja obiect de examinare în instanța apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (pct. 4.1 din decizie), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor cauzei penale de referință care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

Totodată, Colegiul penal menționează că pedeapsa stabilită de către instanțele judecătorești inferioare a fost reținută în strictă conformitate cu prevederile art. 6, 7, 61, 75, 76, 77 Cod penal. Pedeapsa aplicată inculpatului Rotaru Vasile este corectă, echitabilă și proporțională faptelor comise, numită ținându-se cont de scopul pedepsei penale. Pedeapsa aplicată corespunde gradului prejudiciabil și de pericol social, circumstanțelor comiterii infracțiunii, atitudinii inculpatului față de cele întâmplate și conștientizarea pericolului crimei săvârșite.

Referitor la alegația privind examinarea cauzei penale în lipsa inculpatului, Colegiul penal reiterează constatările instanței de apel potrivit cărora inculpatul Rotaru Vasile fiind citat legal despre locul, data și ora ședinței de judecată, în ședința instanței de apel nu s-a prezentat, însă potrivit încheierii Judecătoriei Hîncești (sediul Central) din 11 noiembrie 2021, s-a dispus anunțarea în căutare a ultimului (f.d. 169-171), iar prin informația eliberată de Inspectoratul de Poliție Hîncești se constată pornirea dosarului de căutare nr. 2021200466 la data de 16 noiembrie 2021 în privința inculpatului (f. d. 172), condiții potrivit cărora, cu referire la art. 412 alin. (5) Codul de procedură penală, s-a dispus examinarea cauzei în lipsa acestuia.

Astfel, Colegiul penal conchide că temeiuri de a pune la îndoială

veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale nu se identifică, pe care în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile, le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România* din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61*), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

8. Generalizând cele expuse, instanța de recurs consideră, că nu a fost constatată prezența în speța examinată a careva erori, ce ar servi drept temei de implicare în sensul casării deciziei contestate prin prisma celor invocate de către apărător, astfel că recursul urmează a fi declarat inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Căpățînă Ion în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 aprilie 2022, în cauza penală în privința lui *Rotaru Vasile xxxxxxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată este pronunțată la **25 noiembrie 2022.**

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Boico Victor

Diaconu Iurie